

defineres som omfattende ulovlig tvang udøvet i personligt øjemed af besætning eller passagerer på et privat skib eller et privat luftfartøj mod et andet skib eller luftfartøj eller mod personer og ejendom om bord samt enhver frivillig deltagelse i et sådant fartøjs drift eller forsætlig medvirken til de ulovlige handlinger. I artikel 22 gives nærmere regler for, under hvilke betingelser krigsskibe har ret til at standse og borde fremmede handelsskibe.

Artikel 23 behandler spørgsmålet om *forfølgelse in continenti* og bestemmer, at en sådan kan iværksættes, når et fremmed skib under ophold i en kyststats indre eller ydre territorialfarvand eller tilstødende zone har overtrådt dennes love og forskrifter.

Artikel 24 og 25 pålægger enhver stat at træffe foranstaltning mod *forurening af havet* med olie og radioaktivt materiale m. v.

Artikel 26 fastslår alle staters ret til at nedlægge undersøiske kabler og rørledninger under tilbørlig hensyntagen til allerede udlagte kabler og rørledninger og kyststatens adgang til at iværksætte rimelige foranstaltninger til udforskning og udnyttelse af den kontinentale sokkel. I tilslutning hertil fastslår artikel 27 enhver stats pligt til at fastsætte straffebestemmelser for egne skibes beskadigelse af undersøiske kabler og rørledninger.

Artikel 28 pålægger enhver stat at gennemføre regler om erstatningsansvar for den beskadigelse, som påføres andres kabler eller rørledninger ved deres egne statsborgeres udlæggelse eller reparation af kabler eller rørledninger. Endvidere pålægger artikel 29 enhver stat at fastsætte regler om erstatning til skibsredere, hvis skibe har ofret et anker, fiskeredskaber eller lignende for at undgå beskadigelse af kabler eller rørledninger.

Artiklerne 30-37 indeholder de formelle afslutningsbestemmelser om forholdet til andre konventioner, om undertegnelse, ratifikation og ikrafttræden. Konventionen, der trådte i kraft den 30. september 1962, kan ifølge artikel 35 tidligst revideres efter den 30. september 1967.